

ΨΕΪΡΑ ΚΑΙ ΨΩΡΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Εδώ και δύο χρόνους αγύρται καθώς ο Ντελγιάνης εβγήκαν έξω και έγέλασαν τον κόσμο όπου ο Τρικούπης θά έβανε φόρους στα βαφτίσια και στους γάμους, επέρνανε φώσφορα, τὰ βρέχανε και ελέγανε του κόσμου, έτα τὰ φώσφορα του Τρικούπη, με τούτα και με τάλλα εστραβώσανε τον κόσμο σε τρόπο όπου τον εκάμανε να λησμονήση όπου ο Τρικούπης είχε πληρώση ταις τράπεζαις και ετράβιζε το χαρτί και εβγήκε πάλαι το άσχημι και εφτηνίανε όλα τὰ είδη, ελησμόνησε όπου εκοψε τους δασμούς εις τὰ είδη των φτωχών, ελησμόνησε την φτίνια σ' όλα που ήτανε τότες και σαν στραβολί ετρέξανε οι πολλοί πίσω εις ταις ψευταίς των άπαταιώων και έπεσαν ο Τρικούπης και ανέθηκε ο Ντελγιάνης.

Ο Θεός για να τιμωρήση την άχαριστία του κόσμου, του έβαλε στο σέβρο του Ντελγιάνη ο οποίος αντίνα κόψη φόρους έβαλλε περισσότερους εις το χαρτί το βουλομένο, εις τὰ άργαστήρια, στα λητρουβία και εις τούς τεχνήταις. Αντίς να διαλύση το στρατό, όπως ψεύτικα έλεγε, εμάζωξε 80 χιλιάδες, τους έτουράγησε κάτω μήνες γυμνούς εις τὰ χιόνια όπου άπέθανον 5 χιλιάδες, έκαμε χιλιάδες φαμηλιές να καταχρεωθουνε δια να στέλνουνε χρήματα στους στρατιώταις, έριξε 200 εκατομύρια στη θάλασσα και όξω από τους φόρους που έβαλλε έφερε όπισω την ψώρα του χαρτιού. Έπειτα από τόσα βάσανα από τόσα κακά που έπαθε ο κόσμος από το Ντελγιάνη και τους συντρόφους του βρισκονται ακόμα άνθρωποι να θέλουνε να ματαγελάσουνε τον κόσμο. Εκείνοι που τὰ ματάπανε ύπομονή είναι εκθιμένοι και πρέπει να εξακολουθήσουνε να λένε ψέματα, είναι όμως μεγάλη ντροπή σ' εκείνους όπου εζηλέσανε ταις ψευταίς των, και για να πολεμήσουνε τον Θεοτόκη λένε τὰ ίδια και περισσότερα ακόμα. Δέν ντρέπονται να λένε ο που θά βάλη ο Τρικούπης φόρους σταίς ριζολιές σ' άμπέλια και τόσα άλλα μασκαραλήκια. Όλοι αυτοί λένε εναντίον των φόρων του Τρικούπη και εκείνοι οι ίδιοι όπου εψήφισανε αυτούς για να γελάσουνε τους ανθρώπους και να στραβώσουνε τους εργάταις, τους χωρικούς και αυτούς όπου δέν έχουνε καιρό να εξεταζουνε και δέν καταλαβαίνουνε εύκολα ποία είναι η αιτία της ακρίβειας. Τους λένε φόροι, φόροι, οι φόροι του Τρικούπη, γιατί νομίζουνε ότι το μεγάλο φόρο του χαρτιού, όπου είναι η αναγκαστική κυκλοφορία, δέν τότε καταλαβαίνει ο μικρός ο άνθρωπος και όλη η ακρίβεια λείει που έρχεται από τους φόρους. Για αυτό πρέπει ο κόσμος να ανοίξη καλά καλά τὰ μάτια του και να προσέξη για να μάθη ότι η αναγκαστική κυκλοφορία του χαρτιού όπου έβαλλε η αντιπολίτευσις αυτή είναι όπου φέρνει την ακρίβεια: Αν είναι ο κόσμος τόσο κουτός που να μη καταλαβαίνη ότι εδώ και δύο χρόνια εξ αιτίας του Τρικούπη είχε τάλλαρο άσημένιο όπου ήτανε αληθινό τάλλαρο και ευρισκε όλα φτινά και τώρα εξ αιτίας του Ντελγιάνη έχει τάλλαρο χάρτινο που αξίζει τρία φράγκα και με πέντε φράγκα χάρτινα αγοράζει πράγμα δια τρία, τότες αν είναι τόσο κουτός ος υποφέρει ότι του μέλλεται.

Λένε των μικρών ανθρώπων για τὰ φώσφορα, το χαρτί, το σπύρο, το καπνό, του κάνουνε το κεφάλι κορωνιά και τότε κάνουνε να πιστεύη αλήθεια που αυτοί οι φόροι είναι η καταστροφή του λαού, ενώ για όλους αυτούς τους φόρους μαζί δέν πληρώνει ούτε 6 λεπτά την ημέρα μία φαμηλιά, γιατί η γυναίκες δέν καπνίζουνε και με μία σκάτολα φώσφορα μία φαμηλιά περνάνε μέραις. Δέν λέει για το πετρέλαιο, διότι ο Ντελγιάνης το εβίσταξε και το ακρίβησε. Τους κάνουνε λένω να πιστέψουνε ότι για το καπνό και τὰ φώσφορα χάνεται ο κόσμος, για να λησμονήσουνε τι φόρος τρομερός είναι το χαρτί όπου βουφάει το αίμα του φτωχού σαν βδέλλα χωρίς να το καταλαβαίνει και ετνηε η άπόδειξις:

Ο φτωχότερος άνθρωπος δέν μπορεί να ξοδέψη για ποδιμή φαγητό και άλλα έξοδα λιγότερο από ένα φράγκο την ημέρα. Τώρα εξ αιτίας του χαρτιού όπου ξονάβαλλε η αντιπολίτευσις χάνει 30 λεπτά επειδή πληρώνει ακριβότερα όλα τὰ είδη που χοντανε απ' όξω, κρέας, ψωμί, ρίζι, μπακαλάρο, φορέματα, σιδερικά και όλα όλα γενικώς τριάντα τὰ εκατόν περισσότερα. χάνει λοιπόν 30 λεπτά την ημέρα δηλαδή 9 φράγκα το μήνα και 108 στρογγυλά φράγκα το χρόνο. Είπαμε τόσο όταν το χαρτί ζημιώνει σαν τώρα τριάντα τὰ εκατόν, αλλά αν γίνει μία ανακάτωσι στην Ανατολή η μία άνταρχ στην Ευρώπη τότε μπορεί να χάρη και 60 λεπτά την ημέρα. Αλλά εμεις πέρνομακ την ζημία που έχει τώρα όπου είναι, καθώ, είπαμε για τον πλειό φτωχόν άνθρωπον 20 έως 22 τάλλαρα το χρόνο και για μία φαμηλιά πέντε ανθρώπων είναι επάνω κάτω 100 τάλλαρα. Τότα πληρώνει η φτωχότερη φαμηλιά, άλλαις πληρώνουν διακόσια, τριακόσια και επάνου, αναλόγως από τὰ έξοδα που κάνουνε, αλλά εμεις μιλούμε για εκείνον όπου ξοδεύει μοναχά ένα φράγκο την ημέρα, αυτός χάνει 20 τάλλαρα και περισσότερο το χρόνο. Όποιος σάς πη που αυτά δέν είναι αλήθεια είναι άπαταιώνας, άσυνείδητος ψεύτης όπου θέλει να σάς πάρη στο λαιμό του. Πριν πιστέψετε όποιον σάς πη που αυτά δέν είναι αλήθεια κάμετε μοναχοί σας. το λογαριασμό, συλλογιστήτε πέσο ακριβότερα

πληρώνετε σήμερα το πράγμα από οτι εδώ και δύο χρόνους και θα καταλάβετε τη διαφορά. Οι ιδίητε γιατί πέρνετε ένα τάλλαρο στο χέρι και φεύγει χωρίς να το καταλαβαίνετε. Αφού σκεφθήτε θά ενούησετε όπου το τάλλαρο του Τρικούπη ηταε άσημένιο, και το τάλλαρο του Ντελγιάνη είναι χάρτινο και αξίζει τρία φράγκα. Όταν ηρθανε οι στόλοι και ο Ντελγιάνης έφυγε από το ύπουργείο, αφού έγέλασε το κόσμο δέκα μήνες, πέσανε όλοι στα ποδάρια του Τρικούπη. Αυτός σαν πατριώτης δέν ήθέλησε να αφήση να τὰ ξεμπερδέψουνε εκείνοι που τὰ μπερδέσανε και εδέχθηκε την εξουσία. Έβρηκε όλα άπάνου κάτω, όόλο δέν είχε μείνη στο ταμείο και έκαμε ο Ντελγιάνης διακόσια μιλιούνια κενούργεια χρέη, και εκτός από όλα αυτά έβρηκε ο Τρικούπης και τη ψώρα του χαρτιού. Σαν τίμιος άθροπος και καλός πατριώτης είπε πρέπει να βγάλωμε πάλαι αυτή τη ψώρα του χαρτιού όπου πίνει το αίμα του λαού, αλλά για να γένη τομποτ πρέπει να βάλωμε κανένα νέο φόρο. Τι πρέπει να εξεταση σήμερα καθε φρόνιμος άθροπος όπου δέν θέλει να γίνη μπέγγιο των άπαταιώων; Πρέπει να εξεταση τι πληρώνει δια την αναγκαστική κυκλοφορία, δηλαδή για το χαρτί και τι θά επλέρονε εν του έβανε νέους φόρους καθώ, είπαμε ο φτωχότερος χάνει 30 λεπτά την ημέρα σε καθε φράγκο που ξοδεύει, δηλαδή στο χρόνο 20 τάλλαρα περίπου. Εαν βελθουνε φόροι και 20 μιλιούνια το χρόνο, επειδή ο πληθυσμός της Ελλάδος είναι 2 εκατομύρια θά έρχότουνε σε καθε άθροπο 40 φράγκα το χρόνο, δηλαδή 3 λεπτά την ημέρα. Λοιπόν αντί 30 που πληρώνει καθε μέρα σήμερα και ο φτωχότερος εξ αιτίας του χαρτιού θά επλέρονε μοναχά τρία και θα του μένανε 27 λεπτά. Αυτός είναι ο αληθινός λογαριασμός όπου μπορεί να τον κόμη καθένας, φτίνει να έχη όλίγο μυαλό. Όσοι λοιπόν φωναζουνε δια δημοκρατία φόροι και φόροι, είναι άπαταιώνας όπου θέλουνε να γελάσουνε το κόσμο δια να του κλέψουνε τη ψήρη, και να τον πάρουν στο λαιμό τους. Πρότεξε λοιπόν καθε μη ματαγελασθή και δεύτερη φορά και πάρης δια έπαθες από το Ντελγιάνη και περισσότερα ακόμα και θά σου πρέπει να τιμωρηθής αφού τὰ παθήματα δέν σου γενήκανε μαθήματα και αφού δέν μαζώνεις το νούσου για να σκεφθής ότι τὰ 30 λεπτά την ημέρα όπου πληρώνεις για το χαρτί είναι περισσότερα από τὰ 3 που θά επλέρονε για φόρους για να βγή το χαρτί και πρέπει να είσαι βέβαιος όπου ο Τρικούπης θά τραβίξη το χαρτί αφού το ματατραβίξει. Σου είπαμε το Ευαγγέλιον' κύτταξς εαν οσα σου είπαμε είναι αλήθεια, δέν θέλουμε να να πιστέψης γιατι σου τὰ είπαμε εμεις εξετασε τα καλά, σκέψου τα καλά και μην παίζης με την ψήρη γιατι το κακό θά πέσησθ κερήλη σου. Τι έπαθε ο Ντελγιάνης με τόσα κακά που έκαμε; Τιποτα, ο κόσμος, επλήρωσε ταις άμαρτιαίς του και αυτός είναι καλός και περκαλα και θέλει να ματαμνη πάλαι εις την εξουσία, αλλά πόσαις φαμηλιαίς επεινάσαιε δια το Ντελγιάνη, πόσα όρφανά περιφέρονται άκόμη στους δρόμους και ζητούν ελεημοσύνη για τίποτε άλλο παρά για τη ψήρη που την έδωκαν οι περισσότεροι σ' εκείνους όπου τους λένε όπου θά κόψουν τους φόρους. Μη λησμονάς όπου εκπρομούσανε τὰ πακέτα του Τρικούπη για να άπατήσουν τον λαό, αυτά τὰ πακέτα έπαθανε αλήθεια αλλά μάς έκαμε ο Ντελγιάνης και η αντιπολίτευσις και τα πληρώσαμε χρυσά. Ο Τρικούπης είναι τίμιος άθροπος και κάνει σαν το καλό ιατρό που λέει εις τον άρρωστο τουτο το ιατρικό πρέπει να πάρης για να ιατρευθής: αν είναι μικρό αυτό θά σε γιάνη, οι άλλοι σου δίνουνε ζάχαρη για γιατρικό αλλά με την ζάχαρη τους θά σε φέρουνε στον τάφο. Στην θερμη δίνουνε κινίνο δέν δίνουνε ζάχαρη και εαν ο άρρωστος έκραξε ένα ιατρό και του διόριζε ζάχαρη αν ήτανε κουτός θά την έπερνε για πρώτη φορά άλλ' αν έτολμούσε δεύτερη φορά να του πη το ίδιο θά τον έτρωνε στο ξύλο. Σαν το ιατρό όπου θά σάς διώριζε ζάχαρη στη θερμη είναι εκείνοι όπου λένε εναντίον των φόρων και όλίγον τους μέλλει αν κτυπάνε τὰ δόντια σας από τη θερμη του χαρτιού και αν τὰ 400 φράγκα που πληρώνει το χρόνο η φτωχότερη φαμηλιά τήνε κάνουνε να μη έχη ύπατα να περπατήση. Αυτή την άρρώστια του χαρτιού θέλει να γιατρέψη ο Τρικούπης. Σας λέει καλήτερα να πληρώνη 3 λεπτά την ημέρα ο φτωχός σε φόρους παρά να πληρώνη τριάντα εξ αιτίας του χαρτιού, και το χειρότερο είναι όπου τὰ τριάντα, μπορούν να γένουν και σαράντα και πενήντα, όσο μπορεί να ανεβή το χρυσάφι, και το φράγκο να γένη το μισό. Σήμερα το κρέας έχει εβδομήντα λεπτά, τὰ 20 λεπτά είναι εξ αιτίας του χαρτιού, το ίδιο το ψωμί κοστίζει 6 λεπτά περισσότερα και εις όλα τὰ άλλα είδη.

Όποιος δέ καταλαβαίνει την αλήθεια που του λέμε και άκούει καθε λοής ψεύτη ος ύφεται.

Ένας αληθινός φίλος του λαού.

Εν Κερκύρα τη 22 Δεκεμβρίου 1886.
Τυπογραφείον Α' Αθηνών

Αρ. 672
VI 194

Persepolis

PLATE III. THE PALACE OF Darius.

The palace of Darius at Persepolis, as it appeared in the time of the Greeks, is described by Herodotus in the following terms: "The palace of Darius was a vast and magnificent structure, built of gold and silver and precious stones. It was situated on a high and fertile plain, and was surrounded by a wall of gold and silver. The palace was divided into many courts and halls, and was adorned with the most beautiful works of art. The king's apartments were the most magnificent of all, and were surrounded by a wall of gold and silver. The palace was destroyed by the Greeks in 480 B.C., and the ruins were buried under a layer of earth and sand. The ruins were discovered in 1872, and the palace was excavated in 1879-1881. The ruins are now a national monument, and are being restored by the Government of Persia.

The palace of Darius at Persepolis, as it appeared in the time of the Greeks, is described by Herodotus in the following terms: "The palace of Darius was a vast and magnificent structure, built of gold and silver and precious stones. It was situated on a high and fertile plain, and was surrounded by a wall of gold and silver. The palace was divided into many courts and halls, and was adorned with the most beautiful works of art. The king's apartments were the most magnificent of all, and were surrounded by a wall of gold and silver. The palace was destroyed by the Greeks in 480 B.C., and the ruins were buried under a layer of earth and sand. The ruins were discovered in 1872, and the palace was excavated in 1879-1881. The ruins are now a national monument, and are being restored by the Government of Persia.

The palace of Darius at Persepolis, as it appeared in the time of the Greeks, is described by Herodotus in the following terms: "The palace of Darius was a vast and magnificent structure, built of gold and silver and precious stones. It was situated on a high and fertile plain, and was surrounded by a wall of gold and silver. The palace was divided into many courts and halls, and was adorned with the most beautiful works of art. The king's apartments were the most magnificent of all, and were surrounded by a wall of gold and silver. The palace was destroyed by the Greeks in 480 B.C., and the ruins were buried under a layer of earth and sand. The ruins were discovered in 1872, and the palace was excavated in 1879-1881. The ruins are now a national monument, and are being restored by the Government of Persia.

The palace of Darius at Persepolis, as it appeared in the time of the Greeks, is described by Herodotus in the following terms: "The palace of Darius was a vast and magnificent structure, built of gold and silver and precious stones. It was situated on a high and fertile plain, and was surrounded by a wall of gold and silver. The palace was divided into many courts and halls, and was adorned with the most beautiful works of art. The king's apartments were the most magnificent of all, and were surrounded by a wall of gold and silver. The palace was destroyed by the Greeks in 480 B.C., and the ruins were buried under a layer of earth and sand. The ruins were discovered in 1872, and the palace was excavated in 1879-1881. The ruins are now a national monument, and are being restored by the Government of Persia.

Herodotus, Histories, 3.90-91.

Persepolis, 1879-1881.

Persepolis, 1879-1881.